

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 4. Omnia innatiuitate S. Ioannis exultant, qui Christum nasciturum denunciat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Omnia in natiuitate S. Ioannis exul-
tant, qui Christum nasciturum
denunciat.

Candida lux atro discussit nubila caelo.
 Ille venit puro qui secat igne diem.
 Natus iò pueri puer obses, & augur Eoi.
 Hic canit æternum quod vouet ille iubar.
 Non si mille tubis sua sidera verrat Olympus,
 Litteraue ex omni fulua fluat radio;
 Omnis & in virides linguas nunc induat arbor,
 Quot numerat syluis aura susurra comas;
 Haud queat æthra loqui, tellusue tot obsita linguis,
 Quæ puer hic festâ gaudia voce canit.
 Nuper vt exultim trepidâ plaudebar in aluo
 Paruulus, argurum ludere doctus opus:
 Hoc duce sic puero, fausto nunc omine mundus
 Aurea venturo numine sæcla canit.
 En, geniale iubar liquidas transfundit in auras
 Sol; vbi stat læto nata lucerna die.
 Nunc pecus omne thymo saturum, vel rore marino,
 Voluit inexpertos præta per alia choros.
 Gestit & herbosus lenis agnus, & agna viretis.
 Agnus iò Agni principis augur adest,
 Natus iò sacras qui fontibus auguret vndas.
 Id sonat argutis riuus, & amnis aquis.
 Siqua diu tristi silet obsita nocte cauerna,
 Accipit insuetum, seu petra clara, diem;
 Exsultantque humiles valles, montesque superbi,
 Altius atollunt læta per astra caput.
 Ille venit, planis qui molliat aspera campis,
 Ac æquum facili tramite libret iter.
 Auricomo de sole trahit noua caltha colorem,
 Lenè tremunt rubri pendula fila croci.
 Diues humus varijs intexit semina formis.
 Nascitur, æthereas qui seret vber opes,

Et Libanus placidis loquitur sua gaudia ventis,
 Cui viridi comit fronde corona caput.
 Gaudia purpureo rosa pandit amena labello,
 Et patulis narrat ver sua dona rosis.
 Natus. iò natus, sua cui manus indice signet,
 Dulce decus terris, quod noua sæcla uouent.
 Applaudit placido Zephyri leuis ala susurro;
 Æolysque sonant frondea regna tubis.
 Ludit, & alterno certantes pondere cedros,
 Vertit in umbrosos sylua canora choros.
 Accinit & resonis auræ caua filia saxis,
 Littoreoque redux murmurat vnda mari.
 Et quis non hylari plausu sonor excitat aures?
 Quis fileat, Verbo Vox vbi nata præit?
 Ut genuit tetrico tot mœsta silentia vultu
 Mundus; iò felix nunc tuba lata canet.

Elegia 5.

Ioannes in deserto adhuc puer, om-
 nibus delicijs, sed cœlestibus
 circumfluit.

AD IOANNEM.

Desertis quocumque trahis vestigia campis,
 Quaque vocat teneros mater Elisa pedes;
 Sidereas circum proceres glomerare videres
 Agmina, perpetuis agmina nexa choris.
 Hic preno caput obsequio se sponte puello
 Subijcit, in puero fit Leo pané puer.
 Miris abit lustris lupus, & lupa raua latebris
 Cedit, & hinnulei mater inerma specu.
 Pardus & ipsa suis iam pardalis emigrat antris.
 Ponit & immanes tigris amica minas.
 Cerua simul sancto lac exprimit alma puello.
 In puero hic hinnum credidit esse suum.
 Denique frondosis Syriæ frondentis asylis,
 Alta quod antra præmunt, densa vel umbra tegit.

*Ms P.
 P. Joseph
 Anselmi*

Q Aduola